

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

23. září 2020 *

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na účinnou soudní ochranu – Námitka protiprávnosti – Omezení časových účinků rozsudku“

Ve věci T-411/17,

Landesbank Baden-Württemberg, se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zastoupená H. Bergerem a K. Rübsamen, advokáty,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí, zastoupenému A. Martin-Ehlersem, S. Raesem, T. Van Dyckem a A. Koppem, advokáty,

žalovanému,

podporovanému

Evropskou komisí, zastoupenou A. Steiblyté a K.-P. Wojcikem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, přijatého na jeho výkonném zasedání konaném dne 11. dubna 2017, o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, M. Kančeva, R. Barents, J. Passer (zpravodaj) a G. De Baere, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. prosince 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Projednávaná věc spadá do rámce druhého pilíře bankovní unie týkajícího se jednotného mechanismu pro řešení krizí zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1). Jednotný mechanismus pro řešení krizí byl zaveden s cílem zintenzivnit integraci rámce pro řešení krize v členských státech eurozóny a členských státech, které nejsou součástí eurozóny a rozhodly se účastnit jednotného mechanismu dohledu (dále jen „zúčastněné členské státy“).
- 2 Tato věc se konkrétně týká Jednotného fondu pro řešení krizí zřízeného čl. 67 odst. 1 nařízení č. 806/2014. Jednotný fond pro řešení krizí je financován z příspěvků institucí vybíraných na vnitrostátní úrovni zejména formou příspěvků předem v souladu s čl. 67 odst. 4 téhož nařízení. Podle čl. 3 odst. 1 bodu 13 uvedeného nařízení se pojmem „instituce“ rozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s čl. 2 písm. c) téhož nařízení. Příspěvky se převádějí na úrovni Evropské unie v souladu s mezivládní dohodou o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí podepsanou v Bruselu (Belgie) dne 21. května 2014.

- 3 Článek 70 nařízení č. 806/2014, nadepsaný „Příspěvky předem“, stanoví:

„1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se získávají alespoň jednou ročně a vypočítají se jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.

2. Výbor každoročně, po konzultaci s ECB nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

- a) paušálním příspěvkem, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a
- b) příspěvkem upraveném v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

V každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, vypočtená podle druhého pododstavce písm. a) a b), překročit ročně 12,5 % cílové úrovně.

[...]

6. Použijí se akty v přenesené pravomoci, které upřesňují pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, přijaté Komisí podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU.

7. Rada na návrh Komise přijme v rámci aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 6 prováděcí akty, jimiž se stanoví podmínky uplatňování odstavců 1, 2 a 3, zejména v souvislosti s:

- a) používáním metodiky pro výpočet jednotlivých příspěvků;
- b) praktickými pravidly pro to, jak se institucím přidělují rizikové faktory uvedené v aktu v přenesené pravomoci.“

4 Nařízení č. 806/2014 bylo, pokud jde o uvedené příspěvky předem, doplněno prováděcím nařízením Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).

5 Nařízení č. 806/2014 a prováděcí nařízení 2015/81 mimoto odkazují na některá ustanovení obsažená ve dvou dalších aktech:

- jednak ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190);
- a jednak v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice 2014/59, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

6 Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „Jednotný výbor“) byl zřízen jako agentura Unie (článek 42 nařízení č. 806/2014). Je tvořen zejména plenárním zasedáním a výkonným zasedáním (čl. 43 odst. 5 nařízení č. 806/2014). Jednotný výbor na svém výkonném zasedání přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení č. 806/2014, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak [čl. 54 odst. 1 písm. b) nařízení č. 806/2014].

Skutečnosti předcházející sporu

7 Žalobkyně, Landesbank Baden-Württemberg, je úvěrovou institucí se sídlem v Německu. Je součástí institucionálního systému ochrany (dále jen „SPI“) Sparkassen-Finanzgruppe (finanční skupina spořitelén, Německo).

8 Žalobkyně dne 26. ledna 2017 předala německému orgánu příslušnému k řešení krize, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Spolkový úřad pro stabilizaci finančních trhů, Německo; dále jen „FMSA“), své prohlášení pro účely příspěvku na rok 2017.

9 Jednotný výbor rozhodnutím ze dne 11. dubna 2017 o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05; dále jen „napadené rozhodnutí“) na svém výkonném zasedání na základě čl. 54 odst. 1 písm. b) a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 rozhodl o výši příspěvku na rok 2017 každé z institucí včetně žalobkyně.

- 10 FMSA výměrem ze dne 21. dubna 2017, který byl žalobkyni doručen dne 24. dubna 2017, posledně uvedenou informoval, že Jednotný výbor stanovil její příspěvek na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí, a sdělil jí částku, kterou měla zaplatit do Restrukturierungsfonds (restrukturalizační fond, Německo) (dále jen „výměr“). FMSA k výměru připojil dva dokumenty, konkrétně německou verzi textu napadeného rozhodnutí, k němuž nebyla připojena příloha, o níž se tento text zmiňuje, a dokument nadepsaný „Podrobnosti k výpočtu (po korekci o riziko): Příspěvky předem do [Jednotného fondu pro řešení krizí] na rok 2017“ (dále jen „dokument nadepsaný ‚Podrobnosti k výpočtu‘“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. června 2017 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. září 2017 podala Evropská komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Jednotného výboru.
- 13 Usnesením ze dne 13. listopadu 2017 předseda osmého senátu Tribunálu (původní složení) vyhověl návrhu Komise na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 14 Na návrh osmého senátu Tribunálu (původní složení) Tribunál podle článku 28 jednacího řádu Tribunálu rozhodl o předání věci rozšířenému senátu.
- 15 Organizačním procesním opatřením přijatým dne 12. února 2019 na základě článku 89 jednacího řádu Tribunál zaprvé Jednotný výbor vyzval, aby předložil úplnou kopii originálu napadeného rozhodnutí včetně jeho přílohy, jakož i všechna mezitímní rozhodnutí, jež přijal a na jejichž základě byl proveden výpočet příspěvku na rok 2017. Zadruhé Tribunál Jednotný výbor vyzval, aby popsal postup přijímání napadeného rozhodnutí a předložil příslušné podklady. Zatřetí byl Jednotný výbor vyzván, aby – pokud jde o údaje v tabulce týkající se rozpětí multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu, zveřejněné na jeho internetových stránkách, které jsou zmíněny v bodě 154 žalobní odpovědi a v bodě 102 dupliky – upřesnil datum prvního zveřejnění těchto údajů. Začtvrté byl Jednotný výbor vyzván, aby uvedl hodnoty multiplikátoru ukazatele SPI a hodnoty multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu, které byly v rámci napadeného rozhodnutí použity v případě ostatních institucí uvedených v příloze A.12 žaloby.
- 16 Jednotný výbor na toto organizační procesní opatření odpověděl podáním ze dne 20. března 2019. Pokud jde o vyžádání dokumentů, v podstatě uvedl, že dokumenty nemůže předložit z důvodů jejich důvěrnosti. Tribunálu proto navrhl, aby nařídil provedení důkazu.
- 17 Usnesením ze dne 10. dubna 2019 Tribunál Jednotnému výboru na základě čl. 24 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3 a článku 103 jednacího řádu nařídil, aby předložil důvěrná a nedůvěrná znění úplných kopií originálu napadeného rozhodnutí včetně jeho přílohy, všech mezitímních rozhodnutí, která přijal a na jejichž základě byl proveden výpočet příspěvku na rok 2017, všech podkladů týkajících se postupu přijímání napadeného rozhodnutí a hodnoty multiplikátorů zmíněné v bodě 15 výše.
- 18 Jednotný výbor na usnesení ze dne 10. dubna 2019 odpověděl podáním ze dne 3. května 2019. Pokud jde o napadené rozhodnutí, Jednotný výbor vysvětlil, že jeho příloha byla přijata ve formátu XLSX. Dokument předložený Tribunálu však byl ve formátu PDF. Pokud jde o mezitímní rozhodnutí, Jednotný výbor předložil jednak rozhodnutí o výpočtu příspěvků na rok 2016 a jednak návrhy rozhodnutí a průvodní poznámky (*cover notes*). Jednotný výbor konečně poskytl určité údaje o hodnotách multiplikátorů zmíněných v bodě 15 výše.

- 19 Tribunál přijal dne 9. září 2019 druhé usnesení o provedení důkazů, aby tak Jednotnému výboru umožnil doplnit jeho odpověď uvedenou v bodě 18 výše.
- 20 Jednotný výbor na usnesení ze dne 9. září 2019 odpověděl podáním ze dne 26. září 2019, v jehož rámci předložil kopii textu napadeného rozhodnutí ve formátu PDF a – pokud jde o jeho přílohu – USB klíč obsahující nedůvěrné a důvěrné znění jednoho souboru ve formátu XLSX. Jednotný výbor dále předložil jedenáct dokumentů v důvěrných a nedůvěrných zněních, které popisují postup, jakým byly na jeho výkonném zasedání schváleny návrhy rozhodnutí, které jsou součástí průvodních poznámek uvedených v bodě 18 výše nebo které k nim jsou připojeny. A dále předložil anonymizovanou tabulku hodnot multiplikátorů uvedených v bodě 15 výše.
- 21 Usnesením ze dne 10. října 2019 Tribunál v návaznosti na posouzení podle čl. 103 odst. 1 jednacího řádu vyňal ze spisu všechny dokumenty, které Jednotný výbor předložil v důvěrném znění v odpovědi na usnesení o provedení důkazů ze dne 10. dubna 2019 a ze dne 9. září 2019, a shledal, že nedůvěrná znění průvodních poznámek zmíněných v bodě 18 výše obsahují skryté pasáže, které jsou relevantní pro spor a zároveň nejsou důvěrné. Jednotnému výboru proto nařídil, aby předložil nová nedůvěrná znění uvedených poznámek.
- 22 Jednotný výbor tomuto usnesení vyhověl podáním ze dne 18. října 2019
- 23 Žalobkyně a Komise dopisy ze dne 6. listopadu 2019 předložily svá vyjádření k odpovědím Jednotného výboru na organizační procesní opatření ze dne 12. února 2019, na usnesení o provedení důkazů ze dne 10. dubna 2019 a ze dne 9. září 2019 a na usnesení ze dne 10. října 2019.
- 24 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.
- 25 Jednotný výbor v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;
 - podpůrně pro případ, že by se rozhodl napadené rozhodnutí zrušit, odložil účinky zrušení o šest měsíců od okamžiku, kdy rozsudek nabude právní moci;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 26 Komise svůj spis vedlejšího účastníka nepředložila ve stanovené lhůtě.

Právní otázky

K přípustnosti

- 27 Jednotný výbor ve svých spisech v podstatě zpochybňuje aktivní legitimaci žalobkyně k podání žaloby na neplatnost napadeného rozhodnutí a tvrdí, že se uvedené rozhodnutí žalobkyně bezprostředně a osobně nedotýká a že na její situaci může mít dopad jedině výměr.

- 28 Je třeba konstatovat, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 3. prosince 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:1036, bod 65), v podstatě rozhodl, že i když jsou rozhodnutí Jednotného výboru o výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí v souladu s čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81 určena vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize, jsou instituce, které mají tyto příspěvky zaplatit, bezpochyby těmito rozhodnutími bezprostředně a osobně dotčeny.
- 29 Z toho vyplývá, že žalobkyně je aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost napadeného rozhodnutí, což Jednotný výbor uznal na jednání, jak bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.
- 30 Pokud jde o argument Jednotného výboru, podle něhož žaloba „směřuje přímo [...] proti nařízením a směrnicím, které se týkají systému výpočtu příspěvků předem“, a musí být proto odmítnuta jako nepřípustná, je třeba uvést, že projednávaná žaloba směřuje ke zrušení pouze napadeného rozhodnutí. Nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 není předmětem návrhu na zrušení, ale představuje akt s obecnou působností, vůči němuž směřuje žalobkyní vznesená námitka protiprávnosti.
- 31 V tomto ohledu je třeba dodat, že podle článku 277 SFEU platí, že dotýká-li se spor aktu s obecnou působností přijatého orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie, může se každá strana, i když uplynula lhůta stanovená v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, před unijními soudy domáhat z důvodů stanovených v čl. 263 druhém pododstavci nepoužitelnosti tohoto aktu.
- 32 Proto vzhledem k tomu, že projednávaná žaloba směřuje proti rozhodnutí Jednotného výboru, které bylo přijato na základě aktu s obecnou působností přijatého unijním orgánem, nelze tuto žalobu považovat za žalobu v plném rozsahu nebo zčásti nepřípustnou pouze z důvodu, že se žalobkyně v rámci této žaloby na základě článku 277 SFEU dovolává nepoužitelnosti uvedeného aktu.
- 33 Kromě toho v rozsahu, v němž podle ustálené judikatury platí, že obecný akt, jehož protiprávnost je namítána, musí být přímo nebo nepřímo použitelný v případě, který je předmětem žaloby, a že musí existovat přímý právní vztah mezi napadeným individuálním rozhodnutím a dotýčným obecným aktem (viz rozsudek ze dne 17. února 2017, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada, T-14/14 a T-87/14, EU:T:2017:102, bod 55 a citovaná judikatura), stačí poukázat na to, že napadené rozhodnutí nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 – jehož protiprávnost žalobkyně namítá, pokud jde o jeho články 4 až 7 a článek 9, jakož i přílohu I (viz bod 35 dále) – uvádí jako jeden ze svých právních základů. Ze spisu vedle toho vyplývá, že příspěvek žalobkyně na rok 2017 byl vypočítán podle metody zvané „korekce o riziko“, tedy právě zejména podle výše uvedených ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 34 Z výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaná žaloba je přípustná jak v rozsahu, v němž se týká návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí, tak v rozsahu, v němž se týká námítky protiprávnosti uplatňované žalobkyní.

K věci samé

- 35 Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které vycházejí:
- zaprvé z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 1 a 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí;
 - zadruhé z porušení čl. 41 odst. 1 a 2 písm. a) Listiny z důvodu, že žalobkyně nebyla vyslechnuta;
 - zatřetí z porušení čl. 47 odst. 1 Listiny z důvodu neověřitelnosti napadeného rozhodnutí;

- začtvrté z porušení čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59, čl. 113 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1), čl. 6 odst. 5 první věty nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, článků 16 a 20 Listiny a zásady proporcionality z důvodu použití multiplikátoru ukazatele SPI;
 - zapáté z porušení článku 16 Listiny a zásady proporcionality z důvodu použití multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu;
 - zašesté z protiprávnosti článků 4 až 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i článku 9 a přílohy I tohoto nařízení.
- 36 Nejprve je třeba posoudit nepominutelný důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, kterým se musí unijní soud zabývat i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67; ze dne 30. března 2000, VBA v. Florimex a další, C-265/97 P, EU:C:2000:170, bod 114; ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, T-228/99 a T-233/99, EU:T:2003:57, bod 143, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 70 a citovaná judikatura).
- 37 Porušení podstatných formálních náležitostí zahrnuje zejména skutečnost, že akt nebyl autentizován (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76, a ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 40 a 41) a že není odůvodněn či jeho odůvodnění není dostatečné (viz rozsudek ze dne 15. června 2017, Španělsko v. Komise, C-279/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:461, bod 22 a citovaná judikatura), přičemž posledně uvedený problém je předmětem prvního žalobního důvodu znějícího na zrušení, který je třeba posoudit společně se třetím a šestým žalobním důvodem.

K autentizaci napadeného rozhodnutí

- 38 Je třeba připomenout, že *ratio* a formální stránka tvoří neoddělitelný celek, a proto je vyhotovení aktu v písemné podobě nezbytným výrazem vůle orgánu, který akt přijímá (rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 70; ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 38, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Španělsko v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 74).
- 39 Autentizace aktu má zajistit právní jistotu tím, že je text přijatý autorem aktu zachycen v dále neměnné podobě, a jedná se o podstatnou formální náležitost (rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76; ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 40 a 41, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 75).
- 40 Rovněž již bylo rozhodnuto, že k porušení podstatné formální náležitosti dojde již tím, že akt nebyl autentizován, a není dále nutné prokázat, že je akt stížen jinou vadou nebo že to, že nebyl autentizován, způsobilo újmu tomu, kdo se nedostatku autentizace dovolává (rozsudky ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 42, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 76).
- 41 Přezkum toho, zda byla splněna formální náležitost spočívající v autentizaci aktu, a potažmo přezkum jeho určitosti, předchází jakémukoli jinému přezkumu, jako je přezkum pravomoci autora aktu, dodržení zásady kolegiality nebo dodržení povinnosti akt odůvodnit (rozsudky ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 46, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 77).

- 42 Pokud unijní soud při přezkumu aktu, který mu byl předložen, konstatuje, že tento akt nebyl řádně autentizován, má povinnost zkoumat i bez návrhu důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti, které spočívá v nedostatku řádné autentizace, a akt stížený takovou vadou v důsledku toho zrušit (rozsudky ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 51, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 78).
- 43 V tomto ohledu není důležité, že skutečnost, že akt nebyl autentizován, nezpůsobila újmu žádné ze stran sporu. Autentizace aktů je totiž podstatnou formální náležitostí ve smyslu článku 263 SFEU, která je zásadní z hlediska právní jistoty, a její porušení vede ke zrušení vadného aktu, aniž je nutné prokazovat existenci takové újmy (rozsudky ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 52, a ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822, bod 79; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 47).
- 44 V projednávané věci Jednotný výbor ve své odpovědi na organizační procesní opatření přijaté dne 12. února 2019 uvádí, že napadené rozhodnutí bylo v souladu s čl. 7 odst. 5 a s článkem 9 jednacího řádu Jednotného výboru pro výkonné zasedání, který byl přijat na plenárním zasedání Jednotného výboru rozhodnutím ze dne 29. dubna 2015 (SRB/PS/2015/8), přijato písemným postupem, jenž byl zahájen zasláním příslušných dokumentů členům výkonného zasedání Jednotného výboru elektronickou poštou; mezi nimi zejména dokumentu ve formátu DOC odpovídajícímu návrhu textu napadeného rozhodnutí a dokumentu ve formátu XLSX odpovídajícímu návrhu přílohy, na kterou je v textu napadeného rozhodnutí odkazováno.
- 45 V tomto ohledu z odpovědi Jednotného výboru na usnesení ze dne 10. dubna 2019 vyplývá, že sekretariát Jednotného výboru dne 11. dubna 2017 v návaznosti na schválení – rovněž prostřednictvím elektronické pošty – dvou dokumentů uvedených v bodě 44 výše ve znění změn provedených v průběhu písemného postupu všemi členy výkonného zasedání vytiskl dokument ve formátu DOC (text napadeného rozhodnutí bez přílohy) a předsedkyně Jednotného fondu podepsala jak tento dokument, tak průvodní list ke spisu. Podepsaná verze uvedeného dokumentu je podle Jednotného výboru uložena v jeho prostorách.
- 46 V odpovědi na usnesení ze dne 10. dubna 2019 Jednotný výbor předložil kopii této podepsané verze textu napadeného rozhodnutí, jakož i kopii uvedeného průvodního listu.
- 47 Je však nutno konstatovat, že Jednotný výbor nepředložil žádný důkaz o autentizaci přílohy napadeného rozhodnutí, elektronického dokumentu ve formátu XLSX, jenž obsahuje částky příspěvků předem, a je tedy podstatným prvkem tohoto rozhodnutí.
- 48 Jednotný výbor totiž nepředložil žádnou verzi přílohy napadeného rozhodnutí obsahující elektronický podpis, přestože uvedená příloha není s textem napadeného rozhodnutí neoddělitelně spojena.
- 49 Pokud jde o průvodní list připomenutý v bodě 45 výše, z jehož poznámky „Attachment(s): 2“ [Příložen(é) dokument(y): 2] by teoreticky mělo vyplývat, že k tomuto průvodnímu listu byly v okamžiku vlastnoručního podpisu předsedkyně Jednotného výboru připojeny dva dokumenty, tj. text napadeného rozhodnutí a vytištěná verze přílohy, je třeba konstatovat, že průvodní list přítomnost těchto dvou připojených dokumentů ve skutečnosti nijak nedokládá, a kromě toho je ani nespecifikuje.
- 50 Jednotný výbor ostatně na jednání uvedl, že přílohu, což je, jak již bylo uvedeno, dokument ve formátu XLSX, tj. elektronický dokument, nevytiskl. Její podpis tudíž mohl být pouze elektronický, a tento dokument tak nemohl být fyzicky připojen k průvodnímu listu vyhotovenému v tištěné podobě.
- 51 Jednotný výbor se přitom o podpisu zmiňuje pouze v souvislosti s textem napadeného rozhodnutí. Nedokládá, že tato příloha byla elektronicky podepsána jeho předsedkyní.

- 52 Pokud jde o argument uvedený Jednotným výborem na jednání, že příloha byla v okamžiku podpisu průvodního listu dostupná v dokumentačním systému s názvem ARES (Advanced Records System), je třeba konstatovat, že je nový, a proto nepřipustný, a každopádně je nepodložený.
- 53 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že průvodní list neobsahuje žádný důkaz o tomto tvrzení, natož důkaz umožňující prokázat, že uvedený průvodní list, vlastnoručně podepsaný předsedkyní Jednotného výboru, a dokument, který je údajně dostupný v ARES, jenž podle Jednotného výboru odpovídá příloze napadeného rozhodnutí, která byla předložena Tribunálu, jsou neoddělitelně spojeny.
- 54 Z vlastnoručního podpisu průvodního listu zmiňujícího dva připojené dokumenty, aniž je však specifikuje či aniž jsou s ním neoddělitelně spojeny, přičemž je k němu ve skutečnosti připojen jen jeden dokument, nemůže vyplývat autentizace dalšího dokumentu – přílohy ve formátu XLSX – údajně dostupného v ARES.
- 55 Z výše uvedeného vyplývá, že požadavek na autentizaci napadeného rozhodnutí nebyl splněn.
- 56 Tribunál považuje v zájmu řádného výkonu spravedlnosti za vhodné vyjádřit se rovněž k prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva žalobkyně na účinnou soudní ochranu a k šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu z námitky protiprávnosti některých ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, přičemž tyto jednotlivé žalobní důvody budou posuzovány společně.

K prvnímu, třetímu a šestému žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení povinnosti uvést odůvodnění, z porušení práva na účinnou soudní ochranu a z námitky protiprávnosti nařízení v přenesené pravomoci 2015/63

– Argumenty účastníků řízení

- 57 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor porušil povinnost uvést odůvodnění a její právo na účinnou soudní ochranu, neboť nedostatečně odůvodnil napadené rozhodnutí.
- 58 Tvrdí, že podle judikatury je rozhodnutí ukládající úhradu daně dostatečně odůvodněno pro účely soudního přezkumu pouze v případě, že obsahuje přesné a podrobné vyúčtování částí pohledávky, k níž představuje exekuční titul.
- 59 V projednávané věci jsou ostatně podle žalobkyně požadavky na odůvodnění vysoké vzhledem ke složitosti korekce v závislosti na rizikovém profilu, výši uloženého finančního zatížení a prostoru pro uvážení, kterým Jednotný výbor disponuje.
- 60 Podle žalobkyně přitom žádný z dokumentů, které jí byly v příloze k výměru poskytnuty, neobsahoval údaje, které potřebovala pro posouzení správnosti výpočtu svého příspěvku; to platí jak pro výpočet základního ročního příspěvku, tak pro jeho korekci v závislosti na rizikovém profilu.
- 61 Má za to, že pouhá reprodukce údajů, které se týkají výhradně žalobkyně, je zjevně nedostatečná.
- 62 Dodává, že Jednotný výbor nemůže odůvodnit nedodržení povinnosti uvést odůvodnění svou povinností zachovávat důvěrnost údajů týkajících se ostatních institucí, které jsou nezbytné pro kontrolu výpočtu. Odkazuje na čl. 84 odst. 3 směrnice 2014/59 a na povinnosti zveřejňování, které přísluší úvěrovým institucím, stanovené v článku 431 a následujících nařízení č. 575/2013.
- 63 Jednotný výbor tedy podle žalobkyně podstatným způsobem a v několika ohledech porušil povinnost uvést odůvodnění, což podle ní musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Má za to, že poskytnuté odůvodnění neumožňuje ani institucím, ani FMSA ověřit a zkontrolovat výpočet příspěvku. Tvrdí, že

dokonce ani Tribunál nemůže napadené rozhodnutí přezkoumat, a ani on sám proto nemůže povinnost uvést odůvodnění dodržet. Rozsudek, který by Tribunál musel vydat, by tak podle ní nutně vedl k porušení záruky práva na spravedlivý proces, zakotveného v čl. 47 druhém pododstavci Listiny.

- 64 Porušení povinnosti uvést odůvodnění podle žalobkyně poukazuje na skutečnost, že mohou existovat věcné nedostatky, které nelze zjistit právě z důvodu, že rozhodnutí neobsahuje úplné odůvodnění.
- 65 Z těchto důvodů Jednotný výbor podle žalobkyně rovněž porušil její právo na účinnou soudní ochranu. Vzhledem k neuvedení dostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí se totiž Tribunál podle žalobkyně nemůže ujistit, že se uvedené rozhodnutí opírá o dostatečně pevný skutkový základ, a nemůže tak ani posoudit abstraktní věrohodnost údajů a hodnot, na jejichž základě byl sporný příspěvek vypočítán, jakož ani jednotlivých kroků tohoto výpočtu.
- 66 Žalobkyně, která se dovolává článku 277 SFEU, konečně tvrdí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno rovněž z důvodu, že články 4 až 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i jeho článek 9 a příloha I samy o sobě porušují zásadu účinné soudní ochrany, jelikož vytvářejí komplexní a zcela netransparentní systém určování příspěvků, který se vyznačuje širokým prostorem pro uvážení a v rámci jehož uplatňování Jednotný výbor podle jejího názoru není schopen poskytnout ověřitelné a přezkoumatelné odůvodnění individuálního zatížení každé z institucí.
- 67 Jednotný výbor, v podstatě podporovaný Komisí, tyto argumenty zpochybňuje.
- 68 Jednotný výbor nejprve tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je dostatečné nejen k tomu, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize porozuměly důvodům výpočtu, ale i obecně.
- 69 Jednotný výbor se dále dovolává několika kontextuálních skutečností, které podle něj mohou mít vliv na rozsah povinnosti uvést odůvodnění.
- 70 Zprvce tvrdí, že jak FMSA, tak instituce byly zapojeny do postupu pro výpočet příspěvků předem.
- 71 Zadruhé má za to, že metoda výpočtu příspěvků předem je jasně vysvětlena v použitelné právní úpravě, zejména v čl. 70 odst. 1 a 2 nařízení č. 806/2014, jakož i v oddíle 2 a v příloze I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 72 Zatřetí podle něj z judikatury plyne, že rozhodnutí, které navazuje na ustálenou rozhodovací praxi, lze odůvodnit stručně, zejména odkazem na danou praxi.
- 73 Dále tvrdí, že povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o žalobkyni – na rozdíl od toho, co posledně uvedená tvrdí – nemá takový rozsah, který by jí musel umožnit posoudit s přesností, zda jsou výpočty správné, či nikoliv. To podle něj vyplývá z judikatury týkající se jiných oblastí unijního práva, zejména oblasti práva hospodářské soutěže.
- 74 V této souvislosti Jednotný výbor zdůrazňuje skutečnost, že příspěvky předem odváděné (přibližně) 3 500 institucemi jsou na sobě vzájemně závislé, jelikož součet všech příspěvků musí odpovídat roční cílové úrovni, a že v důsledku toho se výpočet příspěvku žalobkyně nezakládá pouze na informacích, které poskytla, ale rovněž na informacích, jež poskytlo dalších 3 500 institucí, souvisejících se zvláštnostmi činností těchto institucí, jejich úkoly a riziky, na základě jejichž posouzení Jednotný výbor v rámci napadeného rozhodnutí uvedené instituce řadí do kategorií. Tyto informace jsou podle něj důvěrné. Má za to, že povinnost uvést odůvodnění je proto třeba poměřit s povinností Jednotného výboru chránit obchodní tajemství všech dotýčných institucí.
- 75 Z judikatury navíc podle něj vyplývá, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění může být rovněž omezen z naléhavých důvodů souvisejících s bezpečností Unie nebo jejích členských států či s jejich zahraniční politikou.

- 76 Konečně má za to, že sdílení veškerých důvěrných informací všech institucí zúčastněných členských států s každým z vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize překračuje rámec toho, co vyžaduje čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81.
- 77 Míra podrobnosti zvolená pro odůvodnění napadeného rozhodnutí je proto podle něj dostatečná.
- 78 V rozsahu, v němž žalobkyně uvádí, že právo na účinnou soudní ochranu vyžaduje, aby byl Tribunál schopen přepočítat příspěvky, Jednotný výbor tvrdí, že je tento výklad přezkumu legality příliš široký a neodpovídá judikatuře existující v této oblasti. Právo na účinnou soudní ochranu je totiž podle něj třeba posuzovat v kontextu institucionální rovnováhy zavedené nařízením č. 806/2014 a prováděcím nařízením 2015/81. Má za to, že výpočet příspěvků předem je pověřen Jednotný výbor. Úkolem Tribunálu by tedy nemělo být nahrazování rozhodnutí Jednotného výboru vlastním rozhodnutím tím, že bude příspěvky přepočítávat. Tvrdí, že v projednávané věci je Tribunál schopen legalitu napadeného rozhodnutí přezkoumat tak, že zohlední relevantní právní rámec. Právo žalobkyně na účinnou soudní ochranu proto podle něj nebylo porušeno.
- 79 Má za to, že Tribunál každopádně v rámci svého přezkumu může požadovat předložení informací nebo důkazů, které jsou pro takový přezkum relevantní, a poměřit přitom dodržování důvěrnosti s potřebou dostatečně zajistit právo na účinnou soudní ochranu, a zhojit tak každý případný nedostatek informací, který by toto právo ohrožoval.
- 80 Z týchž důvodů je podle něj námitka protiprávnosti, kterou žalobkyně vznesla, pokud jde o ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, neopodstatněná.
- 81 Tvrdí, že výpočet příspěvků na rok 2017 zůstává v zásadě platný, neboť žalobkyně nepředložila žádný důkaz údajného pochybení, k němuž by v rámci tohoto výpočtu došlo. Žalobkyně tedy podle něj nemá na zrušení napadeného rozhodnutí žádný legitimní zájem.
- 82 V odpovědi na otázku, kterou mu na jednání položil Tribunál, Jednotný výbor upřesnil, že v projednávané věci nelze uvažovat o použití možnosti stanovené v čl. 84 odst. 3 směrnice 2014/59, na který poukázala žalobkyně (viz bod 62 výše), a v čl. 88 odst. 1 nařízení č. 806/2014, spočívající v poskytnutí důvěrných informací v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé instituce. Tvrdí, že žalobkyni poskytl maximum údajů, u nichž mu to existující systém umožňuje.

– Závěry Tribunálu

- 83 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění požadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum (viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, bod 59 a citovaná judikatura).
- 84 Požadavek na odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů, jakož i zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčkovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 7. března 2013, Acino v. Komise, T-539/10, nezveřejněný, EU:T:2013:110, bod 124 a citovaná judikatura).

- 85 Odůvodnění určitého aktu navíc musí být logické a nesmí vykazovat vnitřní rozpor, který by bránil řádnému pochopení důvodů, ze kterých tento akt vychází (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Pilkington Group v. Komise, T-462/12, EU:T:2015:508, bod 21 a citovaná judikatura).
- 86 Povinnost uvést odůvodnění a základní právo na účinnou soudní ochranu jsou kromě toho úzce spjaty (stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci Housieaux, C-186/04, EU:C:2005:70, bod 32).
- 87 Podle ustálené judikatury účinnost soudního přezkumu zaručeného v článku 47 Listiny předpokládá, že dotčený subjekt bude mít možnost seznámit se s důvody napadeného rozhodnutí, a to jak proto, aby mu tak bylo umožněno hájit svá práva za co nejpríznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, tak proto, aby byl tento soud plně schopen provést přezkum legality uvedeného rozhodnutí, který mu přísluší provést podle Smlouvy o FEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. listopadu 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 40 a citovaná judikatura, a ze dne 13. března 2019, AlzChem v. Komise, C-666/17 P, nezveřejněný, EU:C:2019:196, bod 54 a citovaná judikatura).
- 88 Úvodem je třeba připomenout, že i když jsou rozhodnutí stanovící příspěvky předem v systému zavedeném nařízením č. 806/2014 a prováděcím nařízením 2015/81 oznamována vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize, úvěrové instituce, které je mají platit, včetně žalobkyně, jsou uvedenými rozhodnutími osobně a bezprostředně dotčeny (viz bod 28 výše).
- 89 Zájem na získání vysvětlení, který tyto instituce mohou mít, tedy musí být při posouzení rozsahu povinnosti odůvodnit dotčená rozhodnutí rovněž zohledněn (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 176, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 164).
- 90 Kromě toho Jednotný výbor je tím, kdo příspěvky předem vypočítává a stanoví. Jeho rozhodnutí o výpočtu uvedených příspěvků jsou určena pouze vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize (čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81), které mají povinnost oznámit je jednotlivým institucím (čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/81) a vybrat na základě uvedených rozhodnutí od institucí příspěvky (čl. 67 odst. 4 nařízení č. 806/2014) (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 204, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 179).
- 91 Pokud tedy Jednotný výbor jedná na základě čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, přijímá konečná rozhodnutí, kterými jsou instituce osobně a bezprostředně dotčeny (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 205, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 180).
- 92 Jednotný výbor, který je autorem těchto rozhodnutí, tedy má povinnost tato rozhodnutí odůvodnit. Tato povinnost nemůže být přenesena na vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, které její porušení nemohou napravit, neboť by tím bylo zpochybněno postavení Jednotného výboru jakožto autora uvedených rozhodnutí a jeho s tím související odpovědnost, a s ohledem na rozmanitost vnitrostátních orgánů příslušných k řešení krize by to vyvolalo riziko nerovného zacházení s institucemi, pokud jde o odůvodnění rozhodnutí Jednotného výboru (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 206, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 181).
- 93 Pokud jde o text napadeného rozhodnutí, uvádějí v projednávané věci jeho body odůvodnění jako své právní základy nařízení č. 806/2014, směrnici 2014/59, prováděcí nařízení 2015/81, nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a mezivládní dohodu zmíněnou v bodě 2 výše, a obsahují několik

informací týkajících se zohlednění příspěvků předem vybraných na roky 2015 a 2016. Následuje výrok napadeného rozhodnutí („[Jednotný výbor na svém výkonném zasedání] schválil částky příspěvků předem do [Jednotného fondu pro řešení krizí] na rok 2017 uvedené v příloze“) a jedenáct bodů, které obecně vysvětlují postup výpočtu příspěvků předem. Bod 12 konečně upřesňuje, že „[napadené rozhodnutí] vstupuje v platnost dnem svého přijetí“.

- 94 Pokud jde o přílohu napadeného rozhodnutí, kterou Jednotný výbor předložil v rámci své odpovědi na usnesení ze dne 9. září 2019, obsahuje tabulku, která u každé dotyčné instituce uvádí zúčastněný členský stát, v němž je daná instituce povolena, metodu výpočtu „evropské“ části příspěvku na rok 2017, výši tohoto příspěvku a – ve sloupci nadepsaném „Faktor korekce o riziko (AE)“ – výši „evropského“ multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu [viz článek 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a čl. 8 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/81], která byla v případě dané instituce uplatněna.
- 95 Je nesporné, že napadené rozhodnutí neobsahuje, nad rámec obecných vysvětlení, která jsou v jeho textu uvedena, téměř žádnou informaci o výpočtu příspěvku žalobkyně. Rozhodnutí totiž uvádí pouze metodu a výši multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu, které byly v případě žalobkyně použity pro účely výpočtu „evropské“ části příspěvku předem.
- 96 Je třeba dodat, že z čl. 8 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/81 vyplývá, že část výpočtu příspěvku, který Jednotný výbor provedl pro kontext eurozóny, v případě roku 2017 představuje pouze 60 % z výpočtu tohoto příspěvku, zatímco vnitrostátní část výpočtu příspěvku činí 40 %.
- 97 Pokud jde o dokument s názvem „Podrobnosti k výpočtu“ (viz bod 10 výše), je za předpokladu, že ho, jak Jednotný výbor tvrdil na jednání, skutečně vypracoval posledně uvedený, třeba konstatovat, že i když tento dokument kromě informací uvedených v bodě 94 výše uvádí metodu výpočtu „vnitrostátní“ části příspěvku a výši „vnitrostátního“ multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu, jakož i další prvky výpočtu, neobsahuje žádnou informaci postačující k ověření správnosti příspěvku.
- 98 Tento dokument konkrétně neobsahuje žádnou informaci o výpočtu týkající se (přibližně) 3 500 dalších institucí, přestože zejména podle článků 4 až 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 a jeho článku 9 výpočet příspěvku žalobkyně zahrnuje jednak porovnání celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů s úhrnnými závazky (bez započtení kapitálu) všech ostatních institucí po odečtení pojištěných vkladů a jednak posouzení jejího rizikového profilu v porovnání s rizikovými profily těchto ostatních institucí podle stanovených ukazatelů.
- 99 Za účelem odůvodnění neuvedení těchto informací Jednotný výbor v podstatě tvrdí, že informace, jež se týkají ostatních institucí, jsou důvěrné.
- 100 Tribunál nezpochybňuje důvěrnost údajů (přibližně) 3 500 dalších institucí, ale poukazuje na to, že vzhledem k tomu, že je výpočet příspěvku žalobkyně založen na těchto údajích z důvodu, že příspěvky jednotlivých institucí jsou na sobě vzájemně závislé, vše nasvědčuje tomu, že je ze své podstaty netransparentní.
- 101 Žalobkyně zajisté může zkontrolovat metodu výpočtu příspěvku předem, která je vymezena v právní úpravě a vysvětlena v textu napadeného rozhodnutí. Může případně zpochybnit některé její aspekty a jejich uplatnění v jejím případě, jako například posouzení jejích údajů Jednotným výborem podle čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 102 I přesto, že žalobkyně může vznést takové cílené námitky, je však metoda výpočtu vzhledem k tomu, že příspěvek žalobkyně byl stanoven v závislosti na příspěvcích ostatních institucí na základě podkladů, které jí nelze sdělit, na újmu její možnosti účinně zpochybnit napadené rozhodnutí.

- 103 Tyto úvahy jsou mimochodem potvrzeny odpovědí Jednotného výboru na čtvrtý a pátý žalobní důvod. V těchto žalobních důvodech žalobkyně zpochybňuje přesně vymezené prvky výpočtu svého příspěvku a dovolává se zejména svého údajně dobrého rizikového profilu, který podle ní vyplývá ze srovnání jejích finančních údajů s údaji ostatních institucí, které provedla. Jednotný výbor toto srovnání vyvrací z důvodu, že neodpovídá podrobné analýze, kterou provedl v souladu s právní úpravou. Tribunál přitom, co se týče této odpovědi Jednotného výboru, může jediné konstatovat, že žalobkyně nemá možnost získat přesné a úplné údaje, které by jí umožnily takovou analýzu provést.
- 104 Kromě toho v rozsahu, v němž Jednotný výbor v rámci své odpovědi na pátý žalobní důvod trvá na skutečnosti, že výše multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu, uplatněné v případě žalobkyně, „jsou v mezích stanovených v čl. 9 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci [2015/63], tj. v rozmezí od 0,8 a 1,5“, je třeba poukázat na to, že toto tvrzení neodpovídá na obavy žalobkyně. Její obavy nespočívají v tom, zda se výše multiplikátoru nachází ve stanoveném rozmezí, což je možné konstatovat na základě poskytnutého odůvodnění, ale v tom, zda s ohledem na skutečnost, že podle informací uvedených v dokumentu s názvem „Podrobnosti k výpočtu“ se výše příspěvku žalobkyně může v závislosti na výši multiplikátoru uplatněného v rámci rozpětí stanoveného ve výše uvedeném ustanovení lišit až o [důvěrné]¹, tento multiplikátor nevykazuje v rámci uvedených mezí vadu.
- 105 Pokud jde o tabulku, kterou Jednotný výbor zveřejnil na svých internetových stránkách ao níž se zmiňuje rovněž ve své odpovědi na pátý žalobní důvod, nepřináší uvedená tabulka v tomto ohledu nic nového. Uvedená tabulka uvádí počet institucí, v jejichž případech byly uplatněny výše multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu v kontextu eurozóny v rozpětích od 0,8 do 0,9, od 0,9 do 1 atd. až do rozpětí od 1,4 do 1,5. Jak příloha napadeného rozhodnutí, tak tato tabulka poskytují ohledně výpočtu příspěvku předem pouze částečné informace, neboť se týkají jen multiplikátoru korekce v závislosti na rizikovém profilu v kontextu eurozóny. Tato tabulka, jež byla kromě toho zveřejněna až po podání projednávané žaloby, neumožňuje ověřit správnost výpočtu uvedeného multiplikátoru v případě žalobkyně, a tedy ani správnost jejího příspěvku.
- 106 Jednotný výbor ostatně nespochybňuje, že taková instituce, jako je žalobkyně, nemůže přesně vědět, proč se její příspěvek z roku na rok zvyšuje, snižuje či stagnuje, neboť tyto změny nebo stagnace vyplývají z jejího relativního postavení, jehož podmínky z podstaty věci nezná. Příspěvek instituce se tak může zvýšit, ačkoliv došlo ke snížení jejího rizikového profilu, a naopak, aniž by tato instituce měla k dispozici informace, které by tuto skutečnost odůvodňovaly, neboť tyto informace jsou důvěrné.
- 107 Z článku 296 SFEU přitom vyplývá, že právní akty musí být odůvodněny, a judikatura připomíná, že povinnost uvést odůvodnění se vztahuje na všechny akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost (rozsudek ze dne 1. října 2009, Komise v. Rada, C-370/07, EU:C:2009:590, bod 42).
- 108 Z judikatury kromě toho vyplývá, že nedostatek odůvodnění nelze odůvodnit povinností zachovávat obchodní tajemství. Povinnost zachovávat obchodní tajemství nelze vykládat natolik široce, že požadavek odůvodnění bude zbaven svého hlavního obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Club Hotel Loutraki a další v. Komise, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 48 a citovaná judikatura).
- 109 Odůvodnění, které bylo žalobkyni poskytnuto, v projednávané věci posledně uvedené neumožňuje ověřit výši jejího příspěvku, která je přitom v rozsahu, v němž se jí napadené rozhodnutí týká, jeho podstatným prvkem. Žalobkyni staví do pozice, v níž není schopna zjistit, zda byla tato částka vypočtena správně, či zda je třeba ji zpochybnit před Tribunálem, přičemž nemůže, ačkoli tak v rámci soudní žaloby musí učinit, označit, pokud jde o uvedenou částku, zpochybňované části napadeného rozhodnutí, zformulovat v tomto ohledu výtky a předložit důkazy, které mohou být tvořeny

1 – Skryté důvěrné údaje.

spolehlivými indiciemi nasvědčujícími tomu, že její výtky jsou opodstatněné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-389/10 P, EU:C:2011:816, bod 132).

110 Z toho vyplývá, že Jednotný výbor porušil povinnost uvést odůvodnění.

111 Tento závěr není zpochybněn ostatními argumenty Jednotného výboru.

112 Pokud jde o odkaz na účast žalobkyně na rozhodování, je třeba uvést, že se tato účast omezuje na poskytnutí informací Jednotnému výboru institucí v souladu s článkem 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 ve formátech a podle schémat stanovených Jednotným výborem na základě článku 6 prováděcího nařízení 2015/81. Tato účast instituci neposkytuje žádný prostředek k ověření správnosti jejího příspěvku.

113 Totéž platí z důvodů uvedených v bodech 101 a 102 výše i pro odkaz Jednotného výboru na skutečnost, že metoda výpočtu je vysvětlena v použitelné právní úpravě.

114 Pokud jde o argument Jednotného výboru založený na judikatuře týkající se rozhodnutí, která navazují na ustálenou rozhodovací praxi a mohou být odůvodněna stručně, je třeba uvést následující.

115 Tato judikatura je irelevantní, jelikož se netýká otázky skrytí údajů z důvodu jejich důvěrnosti, dotčené v projednávané věci.

116 Ostatně vzhledem k tomu, že ze spisu vyplývá, že Jednotný výbor pro účely výpočtu příspěvků předem a přijímání rozhodnutí o těchto příspěvcích používá informační technologie (soubory XLSX, elektronická pošta), což mu umožňuje snadno a rychle zpracovat a rozšířit velké množství informací, nelze tvrdit, že v projednávané věci lze uplatnit věcná, technická nebo časová hlediska, na která je někdy odkazováno za účelem opodstatnění stručného odůvodnění.

117 V projednávané věci konečně každopádně nelze hovořit o ustálené rozhodovací praxi. Jak poznamenává žalobkyně, Jednotný výbor v roce 2017 stanovil příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí teprve podruhé. Rozhodnutí Jednotného výboru o stanovení příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2016 navíc bylo zrušeno (rozsudky ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-323/16, EU:T:2019:822; ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, a ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824).

118 Pokud jde o argument založený na judikatuře týkající se odůvodnění v oblasti práva hospodářské soutěže, je pravda, že podle ustálené judikatury v této oblasti platí, že požadavky na odůvodnění Komise neukládají, aby ve svém rozhodnutí uvedla číselné údaje týkající se metody výpočtu výše pokut (viz rozsudek ze dne 5. června 2012, Imperial Chemical Industries v. Komise, T-214/06, EU:T:2012:275, bod 100 a citovaná judikatura).

119 Je však třeba zdůraznit, že z této judikatury vyplývá, že pokuty představují nástroj politiky hospodářské soutěže Komise, která musí mít při stanovování jejich výše možnost uplatnit prostor pro uvážení za účelem usměrňování chování podniků směrem k dodržování pravidel hospodářské soutěže. Komise se tak nemůže zbavit své posuzovací pravomoci tím, že výlučně a mechanicky použije aritmetické vzorce. Pokud by Komise měla povinnost ve svém rozhodnutí uvést číselné údaje týkající se metody výpočtu výše pokut, byl by tím narušen jejich odrazující účinek (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. října 2003, Salzgitter v. Komise, C-182/99 P, EU:C:2003:526, bod 75; ze dne 8. července 2008, BPB v. Komise, T-53/03, EU:T:2008:254, body 335 a 336, a ze dne 28. listopadu 2019, Hypo Vorarlberg Bank v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-377/16, T-645/16 a T-809/16, EU:T:2019:823, bod 198 a citovaná judikatura).

- 120 Takové úvahy však nelze uplatnit na projednávaný případ.
- 121 Projednávaný případ nespadá do rámce právní úpravy, v níž existuje prostor pro uvážení za účelem usměrňování chování podniků, nýbrž je součástí rámce objektivního výpočtu, který tomu, kdo ho provádí, v zásadě žádný takový prostor pro uvážení neponechává.
- 122 Projednávaný případ se dále netýká řízení o uložení sankce, které by odůvodňovalo ochranu odrazujícího účinku, ale jedná se o postup srovnatelný s daňovým řízením. V tomto kontextu neexistuje žádný důvod, proč by měl být dlužník připraven o možnost ověřit správnost svého příspěvku. Na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, se žalobkyně v tomto ohledu oprávněně dovolává rozsudku ze dne 13. června 1958, *Meroni v. Vysoký úřad* (9/56, EU:C:1958:7, s. 30 a 31), v němž Soudní dvůr rozhodl, že v právním odůvodnění rozhodnutí o doměření daně z moci úřední, napadeného v této věci, bylo třeba uvést přesné a podrobné vyúčtování částí pohledávky, jejíž exekuční titul toto rozhodnutí představovalo, že jediné takové vyúčtování umožňuje soudní přezkum a že vzhledem k tomu, že v tomto rozhodnutí takové údaje uvedeny nebyly, rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno (viz rovněž rozsudek ze dne 16. prosince 1963, *Macchiorlati Dalmás v. Vysoký úřad*, 1/63, EU:C:1963:58, s. 636).
- 123 Pokud jde o odkaz Jednotného výboru na usnesení ze dne 22. února 2005, *Hynix Semiconductor v. Rada* (T-383/03, EU:T:2005:57, bod 35), je v projednávané věci zjevně irelevantní. Toto usnesení se totiž netýkalo povinnosti uvést odůvodnění aktu, ale pouze povinnosti účastníka řízení, který předkládá žádost o zachování důvěrnosti v řízení před Tribunálem, svou žádost odůvodnit.
- 124 Pokud jde o odkazy Jednotného výboru na věci, jež se týkají zadávání veřejných zakázek a státních podpor, Tribunál v dotčených věcech konstatoval, že skrytí hospodářských údajů v nedůvěrném znění sporného rozhodnutí žalobcům nebránilo porozumět odůvodnění Komise, nezbavilo je možnosti napadnout rozhodnutí před Tribunálem, ani Tribunálu nebránilo v provedení soudního přezkumu v rámci dotčeného řízení (rozsudek ze dne 8. ledna 2015, *Club Hotel Loutraki a další v. Komise*, T-58/13, nezveřejněný, EU:T:2015:1, body 73 až 77), a že žalobci měli dostatečné informace o přednostech nabídek ostatních úspěšných uchazečů (rozsudek ze dne 8. července 2015, *European Dynamics Luxembourg a další v. Komise*, T-536/11, EU:T:2015:476, bod 47 a bod 50 *in fine*).
- 125 V projednávané věci naproti tomu, jak již bylo uvedeno v bodech 93 až 106 výše a v bodě 109 výše, odůvodnění, které bylo žalobkyni poskytnuto, posledně uvedené, i při zohlednění dokumentu s názvem „Podrobnosti k výpočtu“, neumožňuje ověřit, zda je výše jejího příspěvku v souladu s použitelnou právní úpravou, a s plnou znalostí věci se tak rozhodnout, zda je účelné věc předložit příslušnému soudu, a jak návrh formulovat.
- 126 Pokud jde o odkaz Jednotného výboru na judikaturu v oblasti boje proti terorismu, která připouští, že naléhavé důvody související s bezpečností Unie nebo jejích členských států či s jejich zahraniční politikou mohou bránit sdělení některých prvků odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. října 2009, *Bank Melli Iran v. Rada*, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 81), je třeba poukázat na to, že se oblast bankovní unie nijak nedotýká témat podobných boji proti terorismu.
- 127 Konečně je na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, nutno konstatovat, že možnost Tribunálu Jednotný výbor požádat o předložení informací za účelem přezkumu legality napadeného rozhodnutí v projednávané věci nemůže změnit závěr o porušení povinnosti uvést odůvodnění ani zaručit dodržení práva žalobkyně na účinnou soudní ochranu.
- 128 Napadené rozhodnutí totiž muselo být dostatečně odůvodněno ke dni svého přijetí a v každém případě před podáním žaloby na neplatnost. Nedostatek odůvodnění nelze zhojit po podání žaloby k Tribunálu, například tím, že Tribunál přijme organizační procesní opatření či opatření k provedení důkazů.

- 129 Pokud jde o námitku protiprávnosti uplatňovanou žalobkyní, je třeba odmítnout argument, který Komise vznesla na jednání, že žalobkyně nemůže zpochybnit legalitu napadeného rozhodnutí, jelikož metoda výpočtu jejího příspěvku, založená na vzájemné závislosti příspěvků a použití důvěrných údajů, nevyplývá ani tak z nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jako spíše z nařízení č. 806/2014 a směrnice 2014/59, vůči nimž žalobkyně žádnou námitku protiprávnosti nevznesla. Jak totiž vyplývá z úvah uvedených níže, skutečnost, že výpočet příspěvku předem žalobkyně je netransparentní, a žalobkyně tedy nemůže ověřit jeho správnost, je přinejmenším z části důsledkem metody výpočtu, kterou vymezila sama Komise – tj. aniž by jí to ukládalo nařízení č. 806/2014 či směrnice 2014/59 – v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 130 Podle čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59 se výpočet příspěvku předem každé instituce v podstatě provádí ve dvou krocích.
- 131 Nejprve se vypočítá „paušální příspěvek“ (v případě největších institucí, mezi něž patří i žalobkyně, se ve skutečnosti jedná o „základní roční příspěvek“ ve smyslu nařízení v přenesené pravomoci 2015/63; viz bod 5 jeho odůvodnění), který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.
- 132 „Základní roční příspěvek“ je poté podroben korekci v závislosti na rizikovém profilu instituce.
- 133 Kritéria této úpravy jsou stanovena v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které Komise přijala na základě čl. 103 odst. 2 druhého pododstavce a odst. 7 směrnice 2014/59, jež je na základě čl. 70 odst. 6 nařízení č. 806/2014 použitelné v kontextu posledně uvedeného nařízení.
- 134 Z článku 103 odst. 7 směrnice 2014/59, který je právním základem nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, však nevyplývá, že by pro korekci v závislosti na rizikovém profilu musela nutně být použita metoda výpočtu založená na vzájemné závislosti příspěvků a na důvěrných údajích třetích osob.
- 135 Všechny skutečnosti, které je při korekci v závislosti na rizikovém profilu třeba zohlednit, jejichž seznam je součástí výše uvedeného čl. 103 odst. 7, se totiž týkají výlučně dané instituce; jedná se konkrétně zaprvé o rizikovou expozici instituce, včetně významu jejích obchodních činností, podrozvahových expozic a míry cizího financování, zadruhé o stabilitu a různorodost finančních zdrojů instituce a nezatížených vysoce likvidních aktiv, zatřetí o finanční situaci instituce, začtvrté o pravděpodobnost, že vstoupí do procesu řešení krize, zapáté o rozsah, v jakém instituce v minulosti čerpala mimořádnou veřejnou finanční podporu, zašesté o složitost její struktury a její způsobilosti k řešení krize, zasedmé o význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství jednoho nebo více členských států nebo Unie a zaosmé o skutečnost, že je součástí institucionálního systému ochrany.
- 136 Pokud jde o tvrzení, že vzájemná závislost příspěvků a použití důvěrných údajů jiných institucí vyplývají z čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014, který prostřednictvím cílové úrovně stanoví úroveň financování Jednotného fondu pro řešení krizí, které má být dosaženo na konci počátečního období, a z čl. 70 odst. 2 téhož nařízení, který stanoví, že úhrnná výše jednotlivých příspěvků nesmí ročně překročit 12,5 % uvedené cílové úrovně, je nutno konstatovat, že tato dvě ustanovení prostřednictvím prahových hodnot, které stanoví, neukládají v případě dotčených institucí včetně žalobkyně použití netransparentního systému korekce v závislosti na rizikovém profilu.
- 137 Zaprvé čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 cílovou úroveň nevymezuje jako přesně danou prahovou hodnotu financování, které by bylo třeba dosáhnout na eurocenty přesně, ale pouze jako nejnižší dovolenou míru („nejméně 1 %“).

- 138 Zadruhé je tato cílová úroveň vymezena odkazem na hodnotu pojištěných vkladů všech dotýčných úvěrových institucí na konci tzv. počátečního období, tedy na částku, kterou bude možné vyčíslit až na konci roku 2023.
- 139 Zatřetí, i když čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 vyžaduje, aby příspěvky předem vybrané na daný rok nepřekročily 12,5 % uvedené cílové úrovně, tato skutečnost ve svém důsledku nevede k absolutní nutnosti pro každý rok stanovit přesnou částku, kterou by bylo následně v rámci výpočtu příspěvků předem třeba rozdělit mezi všechny dotýčné instituce. Mimo skutečnost, že se sazba 12,5 % sama vztahuje k cílové úrovni vymezené jako minimum odkazem na částku, kterou bude možné vyčíslit až na konci roku 2023, toto ustanovení nezakazuje, aby úhrnná výše příspěvků předem v dotčeném roce případně činila méně než 12,5 % uvedené cílové úrovně.
- 140 Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že směrnice 2014/59 a nařízení č. 806/2014 Komisi neukládaly, aby v případě žalobkyně prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 přijala netransparentní metodu korekce v závislosti na rizikovém profilu, a k tomu, že Komise připustila, že z ekonomického hlediska bylo možné rizikový profil instituce posoudit pouze na základě jejích vlastních údajů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2019, Portigon v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-365/16, EU:T:2019:824, bod 156), okolnost, že žalobkyně svou námitku protiprávnosti podala pouze proti nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nijak nebrání tomu, aby Tribunál konstatoval, že metoda výpočtu příspěvků předem je z hlediska požadavků článku 296 SFEU protiprávní, přinejmenším pokud jde o část této metody týkající se korekce v závislosti na rizikovém profilu, vymezené v tomto nařízení v přenesené pravomoci.
- 141 Je tedy třeba dospět k závěru, že příčinou porušení povinnosti uvést odůvodnění, které bylo v projednávané věci konstatováno v bodě 110 výše, pokud jde o část výpočtu příspěvku předem týkající se korekce v závislosti na rizikovém profilu, je protiprávnost článků 4 až 7 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i jeho článku 9 a přílohy I, na kterou žalobkyně poukázala prostřednictvím námítky protiprávnosti.
- 142 Jednotný výbor ostatně vzhledem k tomu, že je požadavek dostatečně přesného odůvodnění aktů, zakotvený v článku 296 SFEU, jednou ze základních zásad unijního práva, jejichž dodržování musí soudy v případě potřeby zajistit uplatněním důvodu vycházejícího z porušení této povinnosti i bez návrhu (viz body 36 a 37 výše), a k tomu, že žalobkyně z důvodu porušení této povinnosti nemá k dispozici informace dostatečné k ověření správnosti svého příspěvku, každopádně nemůže takové porušení napravit tím, že se bude dovolávat předpisů sekundárního práva.
- 143 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba poté, co Tribunál vyhověl žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení požadavku na autentizaci, dospět k závěru, že napadené rozhodnutí musí být rovněž zrušeno z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva na účinnou soudní ochranu, aniž je třeba posoudit ostatní žalobní důvody uplatňované žalobkyní.

K časovému omezení účinků rozsudku

- 144 Jednotný výbor v podstatě navrhuje, aby Tribunál v případě, že zruší napadené rozhodnutí, odložil účinky zrušení o šest měsíců od okamžiku, kdy rozsudek nabude právní moci.
- 145 Žalobkyně se k tomuto bodu nevyjádřila.
- 146 Rozsudky Tribunálu zrušující rozhodnutí přijaté unijním orgánem nebo institucí mají v zásadě okamžitý účinek v tom smyslu, že zrušený akt je se zpětným účinkem vyřazen z právního řádu a považován za akt, který nikdy neexistoval. Nic to nemění na tom, že na základě čl. 264 druhého pododstavce SFEU Tribunál může dočasně zachovat účinky zrušeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 2. dubna 2014, Ben Ali v. Rada, T-133/12, nezveřejněný, EU:T:2014:176, bod 83 a citovaná judikatura).

- 147 V projednávané věci z výše uvedeného vyplývá, že Jednotný výbor nebude moci před tím, než dojde ke změně právního rámce, zejména nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, nahradit napadené rozhodnutí, aniž by tím znovu porušil povinnost uvést odůvodnění a právo žalobkyně na účinnou soudní ochranu.
- 148 Za těchto podmínek je třeba v souladu s návrhovými žádáními Jednotného výboru účinky napadeného rozhodnutí zachovat po dobu šesti měsíců ode dne, kdy tento rozsudek nabude právní moci.

K nákladům řízení

- 149 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor neměl ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 150 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, přijaté na jeho výkonném zasedání konaném dne 11. dubna 2017, o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2) **Účinky rozhodnutí SRB/ES/SRF/2017/05 se, pokud jde o Landesbank Baden-Württemberg, zachovávají po dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.**
- 3) **Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Collins

Kančeva

Barents

Passer

De Baere

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. září 2020.

Podpisy.